

Sbírka soudních rozhodnutí

ROZSUDEK TRIBUNÁLU (kasačního senátu)

23. ledna 2018*

„Kasační opravný prostředek – Veřejná služba – Úředníci – Hodnocení – Hodnotící zpráva služebního postupu – Hodnocený rok 2013 – Zamítnutí žaloby v prvním stupni – Složení soudního kolegia, které vydalo rozsudek v prvním stupni – Postup pro jmenování soudce Soudu pro veřejnou službu – Soud zřízený zákonem – Zásada zákonného soudce“

Ve věci T-639/16 P,

jejímž předmětem je kasační opravný prostředek podaný proti rozsudku Soudu pro veřejnou službu Evropské unie (druhého senátu) ze dne 28. června 2016, FV v. Rada (F-40/15, EU:F:2016:137), jímž se účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek domáhá zrušení tohoto rozsudku,

FV, bývalá úřednice Rady Evropské unie, zastoupená L. Levi, advokátkou,

navrhovatelka,

proti

Radě Evropské unie, zastoupené J.-B. Laignelotem a M. Bauerem, jako zmocněnci,

žalované v prvním stupni,

TRIBUNÁL (kasační senát),

ve složení M. Jaeger, předseda, M. Prek, D. Gratsias, S. Papasavvas a A. Dittrich (zpravodaj), soudci,

vedoucí soudní kanceláře: E. Coulon,

vydává tento

Rozsudek

- 1 Kasačním opravným prostředkem podaným na základě čl. 9 přílohy I statutu Soudního dvora Evropské unie se navrhovatelka, FV, domáhá zrušení rozsudku Soudu pro veřejnou službu Evropské unie (druhého senátu) ze dne 28. června 2016, FV v. Rada (F-40/15, dále jen „napadený rozsudek“, EU:F:2016:137), kterým tento soud zamítl její žalobu znějící na zrušení její hodnotící zprávy za období od 1. ledna do 31. prosince 2013.

* Jednací jazyk: francouzština.

Skutkový základ sporu

- 2 Dne 14. dubna 2014 obdržela žalobkyně FV, tehdy úřednice Rady Evropské unie, návrh hodnotící zprávy za rok 2013, kterou vypracoval první hodnotitel. Dne 19. dubna 2014 předložila své připomínky k tomuto návrhu, přičemž formálně zpochybnila obsah uvedeného návrhu zprávy a požadovala, aby byl revidován. Dne 20. května 2014 odpověděl první hodnotitel na vyjádření žalobkyně a potvrdil své první posouzení. Žalobkyně požádala o přezkoumání návrhu hodnotící zprávy. Po schůzce dne 10. června 2014 s druhým hodnotitelem jí tento druhý hodnotitel zaslal dne 26. června 2014 rozhodnutí potvrzující posouzení prvního hodnotitele. V návaznosti na stanovisko zpravodajského výboru, na který se žalobkyně obrátila se svým návrhem, druhý hodnotitel pozměnil návrh hodnotící zprávy, o čemž se žalobkyně dozvěděla dne 27. listopadu 2014 (dále jen „sporná hodnotící zpráva“).

Řízení v prvním stupni, složení soudního kolegia, a napadený rozsudek

- 3 Rozhodnutím Rady 2009/474/ES, Euratom ze dne 9. června 2009 o jmenování soudkyně Soudu pro veřejnou službu Evropské unie (Úř. věst. 2009, L 156, s. 56) byla paní I. Rofes i Pujol jmenována soudkyní Soudu pro veřejnou službu na dobu šesti let od 1. září 2009 do 31. srpna 2015.
- 4 Dne 3. prosince 2013 byla za účelem jmenování dvou soudců Soudu pro veřejnou službu na dobu šesti let od 1. října 2014 do 30. září 2020 učiněna veřejná výzva k podávání kandidatur zveřejněná v *Úředním věstníku Evropské unie* (Úř. věst. 2013, C 353, s. 11). Tato výzva byla učiněna s ohledem na blížící se ukončení funkčního období dvou soudců Soudu pro veřejnou službu dne 30. září 2014, konkrétně soudců S. Van Raepenbusche a H. Kreppela. Následně stanovil výbor uvedený v čl. 3 odst. 3 přílohy I statutu Soudního dvora Evropské unie, ve znění použitelném na projednávaný spor (dále jen „výbor pro výběr kandidátů“), seznam šesti kandidátů (dále jen „dotčený seznam kandidátů“).
- 5 Vzhledem k tomu, že Rada nejmenovala soudce na pozice soudců Kreppela a Van Raepenbusche, zastávali tito soudci své funkce i po uplynutí svého funkčního období, tj. po 30. září 2014, na základě čl. 5 třetího pododstavce statutu Soudního dvora Evropské unie, podle něhož každý soudce zastává svou funkci, dokud se jí neujme jeho nástupce. Toto ustanovení bylo použitelné na soudce Soudu pro veřejnou službu podle čl. 5 prvního pododstavce přílohy I uvedeného statutu, ve znění použitelném na projednávaný spor.
- 6 Podáním došlým kanceláři Soudu pro veřejnou službu dne 9. března 2015 podala žalobkyně žalobu, zapsanou do rejstříku pod číslem F-40/15, znějící na zrušení sporné hodnotící zprávy.
- 7 Věc F-40/15 byla přidělena druhému senátu Soudu pro veřejnou službu, ve složení soudce Kreppel, soudkyně Rofes i Pujol a soudce Bradley.
- 8 Vzhledem k tomu, že nebyla zveřejněna žádná veřejná výzva k podávání kandidatur s ohledem na blížící se ukončení funkčního období soudkyně Rofes i Pujol dne 31. srpna 2015, zastávala tato soudkyně svou funkci i po tomto datu, podle ustanovení uvedených výše v bodě 5.
- 9 První jednání k přednesu řeči se konalo dne 8. října 2015. V tento den byl druhý senát Soudu pro veřejnou službu složen ze soudce Kreppela, soudkyně Rofes i Pujol a soudce Svenningsena.
- 10 Rozhodnutím Rady ze dne 8. prosince 2015 byla žalobkyně převedena na volno ze služebních důvodů podle článku 42c služebního řádu úředníků Evropské unie. Po zamítnutí stížnosti proti tomuto rozhodnutí žalobkyně podala žalobu na neplatnost proti tomuto rozhodnutí, která je předmětem věci T-750/16, FV v. Rada (Úř. věst. 2017, C 6, s. 42), která je v současné době projednáвана.

11 Dne 22. března 2016 přijala Rada rozhodnutí (EU, Euratom) 2016/454 o jmenování tří soudců Soudu pro veřejnou službu Evropské unie (Úř. věst. 2016, L 79, s. 30), a sice S. Van Raepenbusche, s účinkem ode dne 1. října 2014, a J. Sant'Annu a A. Kornezova s účinkem ode dne 1. dubna 2016. Body 1 až 6 odůvodnění tohoto rozhodnutí zní takto:

- „(1) Ke 30. září 2014 skončilo funkční období dvou soudců Soudu pro veřejnou službu [...] a ke 31. srpnu 2015 skončilo funkční období dalšího soudce. Podle článku 2 a čl. 3 odst. 1 přílohy I [...] statutu Soudního dvora Evropské unie [...] je tudíž nutné jmenovat tři soudce, a obsadit tak tato uvolněná místa.
- (2) V návaznosti na veřejnou výzvu k podávání kandidatur na jmenování dvou soudců Soudu pro veřejnou službu zveřejněnou v roce 2013 [...] vydal výbor zřízený podle čl. 3 odst. 3 přílohy I [statutu Soudního dvora Evropské unie] stanovisko ke vhodnosti kandidátů na výkon funkce soudce Soudu pro veřejnou službu. Ke svému stanovisku připojil výbor pro výběr kandidátů seznam šesti kandidátů, kteří mají nejhodnější zkušenosti na nejvyšší úrovni.
- (3) V návaznosti na politickou dohodu o reformě struktury soudů Evropské unie, jež vedla k přijetí nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU, Euratom) 2015/2422 [...], předložil Soudní dvůr [Evropské unie] dne 17. listopadu 2015 návrh nařízení Evropského parlamentu a Rady o přenesení pravomoci pro rozhodování v prvním stupni ve sporech mezi Unií a jejími zaměstnanci s účinkem od 1. září 2016 na Tribunál [...].
- (4) Vzhledem k časovým důvodům není za těchto okolností vhodné zveřejňovat novou veřejnou výzvu k podávání kandidatur, ale spíše vybírat ze seznamu šesti kandidátů s nejhodnějšími zkušenostmi na nejvyšší úrovni, který výbor pro výběr kandidátů sestavil na základě veřejné výzvy k podávání kandidatur zveřejněné v roce 2013.
- (5) Je tedy vhodné jmenovat tři osoby z výše uvedeného seznamu soudci Soudu pro veřejnou službu a zároveň dbát na vyvážené složení Soudu pro veřejnou službu na co nejširším zeměpisném základě z řad státních příslušníků členských států a z hlediska zastoupení vnitrostátních právních systémů. Třemi osobami z uvedeného seznamu, které mají nejhodnější zkušenosti na nejvyšší úrovni, jsou pan Sean VAN RAEPENBUSCH, pan João SANT'ANNA a pan Alexander KORNEZOV. Pan João SANT'ANNA a pan Alexander KORNEZOV by měli být jmenováni s účinkem ode dne vstupu tohoto rozhodnutí v platnost. Vzhledem k tomu, že pan Sean VAN RAEPENBUSCH již byl soudcem u Soudu pro veřejnou službu do 30. září 2014 a nadále vykonával svou funkci až do přijetí rozhodnutí Rady v souladu s článkem 5 [statutu Soudního dvora Evropské unie], je vhodné ho jmenovat na nové funkční období s účinkem ode dne, kdy skončilo jeho předchozí funkční období.
- (6) Z článku 2 přílohy I [statutu Soudního dvora Evropské unie] vyplývá, že každé uvolněné místo má být obsazeno jmenováním nového soudce na dobu šesti let. Od počátku použitelnosti navrhovaného nařízení o přenesení pravomoci pro rozhodování v prvním stupni ve sporech mezi Unií a jejími zaměstnanci však již Soud pro veřejnou službu nebude, a funkční období tří soudců jmenovaných tímto rozhodnutím tak *ipso facto* skončí dnem předcházejícím dni použitelnosti uvedeného nařízení.“

12 João Sant'Anna a Alexander Kornezov složili slib dne 13. dubna 2016.

13 Rozhodnutím ze dne 14. dubna 2016 (Úř. věst. 2016, C 146, s. 11), Soud pro veřejnou službu přidělil soudce Bradleyho, Sant'Annu a Kornezova k druhému senátu Soudu pro veřejnou službu pro období od 14. dubna do 31. srpna 2016.

- 14 Dopisem ze dne 19. dubna 2016 Soud pro veřejnou službu informoval účastnice řízení, že v důsledku odchodu dvou členů soudního kolegia, kteří se zúčastnili jednání konaného dne 8. října 2015 (viz bod 9 výše), a sice soudce Kreppela a soudkyně Rofes i Pujol, se rozhodl znovu otevřít ústní část řízení a stanovit nové datum jednání na 12. května 2016 v souladu s čl. 27 odst. 3 druhou větou svého jednacího řádu.
- 15 Dopisem ze dne 29. dubna 2016 kancelář Soudu pro veřejnou službu informovala účastnice řízení o novém složení senátu.
- 16 Druhé jednání se konalo dne 12. května 2016 před druhým senátem Soudu pro veřejnou službu, ve složení soudce Bradley, soudce Sant'Anna a soudce Kornezov.
- 17 V prvním stupni žalobkyně navrhla, aby Soud pro veřejnou službu:
- zrušil spornou hodnotící zprávu;
  - uložil Radě náhradu nákladů řízení.
- 18 V prvním stupni Rada navrhla, aby Soud pro veřejnou službu:
- zamítl žalobu;
  - uložil žalobkyni náhradu nákladů řízení.
- 19 Napadeným rozsudkem Soud pro veřejnou službu žalobu v prvním stupni zamítl a rozhodl, že žalobkyně ponese vlastní náklady řízení a byla jí rovněž uložena náhrada nákladů řízení vynaložených Radou. V bodech 53 až 98 napadeného rozsudku tento soud zkoumal a zamítl první žalobní důvod uplatněný v prvním stupni, vycházející ze zjevně nesprávných posouzení a z porušení povinnosti uvést odůvodnění. V bodech 99 až 121 napadeného rozsudku soud zkoumal a zamítl druhý žalobní důvod uplatněný v prvním stupni, vycházející z porušení povinnosti řádné péče.

Řízení před Tribunálem a návrhová žádání účastnic řízení

- 20 Podáním došlým kanceláři Tribunálu dne 7. září 2016 podala navrhovatelka projednávaný kasační opravný prostředek.
- 21 Dne 21. prosince 2016 podala Rada kasační odpověď.
- 22 Dne 20. ledna 2017 podala navrhovatelka žádost o předložení repliky, které předseda kasačního senátu vyhověl. Dne 27. března 2017 předložila navrhovatelka repliku. Dne 10. května 2017 předložila Rada dupliku.
- 23 Dne 15. listopadu 2017 rozhodl Tribunál na základě článku 28 svého jednacího řádu a na návrh kasačního senátu o přidělení projednávané věci rozšířenému soudnímu kolegiu.
- 24 V rámci organizačních procesních opatření stanovených v článku 89 jednacího řádu Tribunál vyzval Radu, aby předložila dotčený seznam kandidátů. Rada této výzvě ve stanovené lhůtě vyhověla.
- 25 Na návrh soudce zpravodaje a z důvodu neexistence žádosti účastnic řízení o vyslechnutí na jednání k přednesu řečí a vzhledem k tomu, že měl Tribunál (kasační senát) věc za dostatečně objasněnou na základě podkladů obsažených v soudním spise ve věci, rozhodl, že o kasačním opravném prostředku bude rozhodováno bez konání ústní části řízení v souladu s čl. 207 odst. 2 svého jednacího řádu.

- 26 Navrhovatelka navrhuje, aby Tribunál:
- zrušil napadený rozsudek;
  - v důsledku toho vyhověl jejím návrhovým žádáním v prvním stupni, a tedy
    - zrušil spornou hodnotící zprávu;
    - uložil Radě náhradu nákladů řízení,
  - uložil Radě náhradu nákladů řízení vzniklých v obou stupních.
- 27 Rada navrhuje, aby Tribunál:
- zamítl kasační opravný prostředek jako neopodstatněný;
  - uložil navrhovatelce náhradu nákladů řízení.

Právní otázky

Ke kasačnímu opravnému prostředku

- 28 Navrhovatelka předkládá na podporu svého kasačního opravného prostředku tři důvody. První důvod kasačního opravného prostředku vychází z protiprávního složení soudního kolegia. Druhý důvod kasačního opravného prostředku směřuje proti úvahám Soudu pro veřejnou službu, ze kterých vycházel za účelem zamítnutí prvního žalobního důvodu uplatněného v prvním stupni, který vycházel jednak z nesprávných posouzení skutkového stavu, jednak z porušení povinnosti uvést odůvodnění. Třetí důvod kasačního opravného prostředku se týká úvah Soudu pro veřejnou službu, ze kterých vycházel za účelem zamítnutí druhého žalobního důvodu uplatněného v prvním stupni, který vycházel z porušení povinnosti řádné péče.
- 29 V rámci prvního důvodu kasačního opravného prostředku navrhovatelka tvrdí, že soudní kolegium, které vydalo napadený rozsudek, nebylo složeno v souladu s právními předpisy. Rada nemohla čerpat z dotčeného seznamu kandidátů, který byl sestaven výborem pro výběr v návaznosti na výzvu k podávání kandidatur zveřejněnou dne 3. prosince 2013, za účelem jmenování soudce do funkce zastávané soudkyní Rofes i Pujol. Tato veřejná výzva byla pouze na pozici soudců Kreppela a Van Raepenbusche, soudce, jejichž mandáty měly končit dne 30. září 2014, a nikoliv na pozici soudkyně Rofes i Pujol, která byla jmenována na období od 1. září 2009 do 31. srpna 2015. Tento seznam nebyl seznamem kandidátů vhodných na přijetí. Rada měla dodržet právní rámec zavedený veřejnou výzvou k podávání kandidatur. Soudce jmenovaný do funkce zastávané soudkyní Rofes i Pujol byl jmenován bez předchozího zveřejnění výzvy k podávání kandidatur, a nebyl tedy právoplatně jmenován. Proto byla soudkyně Rofes i Pujol i nadále součástí soudního kolegia a složení kolegia, které vydalo napadený rozsudek, bylo stíženo vadou. Kromě toho nebyly splněny podmínky stanovené v čl. 27 odst. 3 druhé větě jednacího řádu Soudu pro veřejnou službu. V této souvislosti navrhovatelka rovněž tvrdí, že přijetím rozhodnutí 2016/454 Rada nemohla změnit postup pro jmenování soudce Soudu pro veřejnou službu podle přílohy I statutu Soudního dvora Evropské unie ve znění použitelném na projednávaný spor. Tento postup mohl být změněn pouze na základě článku 281 SFEU, který stanoví účast Evropského parlamentu a Soudního dvora Evropské unie.
- 30 Rada tyto argumenty zpochybňuje. Soudní kolegium bylo složeno v souladu s právními předpisy. Rozhodnutí 2016/454 není protiprávní. Na rozdíl od toho, co tvrdí navrhovatelka, byla Rada oprávněna použít dotčený seznam. Nebyla povinna vyhlásit novou veřejnou výzvu k podávání

kandidatur pokaždé, když se uvolnilo pracovní místo u Soudu pro veřejnou službu. Jak je známou praxí u jiných mezinárodních soudů, je možné vytvořit seznam kandidátů vhodných na přijetí, kteří mohou být jmenováni na pracovní místo, pokud se uvolní. Rada tak mohla čerpat z dotčeného seznamu kandidátů pro jmenování soudce Soudu pro veřejnou službu bez předchozího zveřejnění nového oznámení o volném pracovním místě. Dokud tento seznam obsahoval dostatečný počet kandidátů, mohla se rozhodnout, že bude z tohoto seznamu čerpat, nebo zveřejní novou výzvu k podávání kandidatur. V tomto ohledu měla prostor pro volné uvážení. Ani rozhodnutí Rady 2004/752/ES, Euratom ze dne 2. listopadu 2004 o zřízení Soudu pro veřejnou službu Evropské unie (Úř. věst. 2004, L 333, s. 7), ani její předchozí praxe tomu nebránily. Na rozdíl od toho, co tvrdí navrhovatelka, Rada ani neporušila ani nezměnila přílohu I statutu Soudního dvora Evropské unie, ve znění použitelném na projednávaný spor.

- 31 V rámci prvního důvodu kasačního opravného prostředku navrhovatelka v podstatě tvrdí, že napadený rozsudek byl vydán soudním kolegiem, které bylo složeno v rozporu s právními předpisy, jelikož postup pro jmenování jednoho ze soudců, který zasedal v tomto kolegiu, byl stížen nesrovnalostí. V tomto kontextu tvrdí, že postup pro jmenování soudce, jenž byl jmenován do pozice zastávané soudkyní Rofes i Pujol, byl protiprávní.
- 32 S ohledem na tyto argumenty je třeba zkoumat, zaprvé zda soudce, jehož postupu pro jmenování se týkají argumenty navrhovatelky (dále jen „dotčený soudce“), zasedal v senátu, který vydal napadený rozsudek, zadruhé zda byl postup pro jmenování tohoto soudce stížen nesrovnalostí, a případně zatřetí, jaký by byl dopad takové nesrovnalosti na legalitu složení uvedeného senátu.
- 33 Nejprve je třeba zkoumat, zda dotčený soudce zasedal v druhém senátu Soudu pro veřejnou službu, který vydal napadený rozsudek.
- 34 V této souvislosti je třeba zaprvé připomenout, že když druhý senát Soudu pro veřejnou službu vydal napadený rozsudek, byl složeno ze soudců Bradleyho, Sant’Anny a Kornezova (viz body 13 a 16 výše).
- 35 Zadruhé je třeba uvést, že soudce Bradley nebyl jmenován soudcem Soudu pro veřejnou službu rozhodnutím 2016/454, a nemůže tedy být dotčeným soudcem. Naproti tomu soudci Sant’Anna a Kornezov byli jmenováni soudci Soudu pro veřejnou službu tímto rozhodnutím.
- 36 Zatřetí je třeba připomenout, že tři kandidáti, kteří byli jmenováni soudci Soudu pro veřejnou službu rozhodnutím 2016/454, jsou Van Raepenbusch, Sant’Anna a Kornezov. Jak vyplývá z výroku a z bodu 5 odůvodnění rozhodnutí 2016/454, S. Van Raepenbusch byl prvním kandidátem, který byl jmenován Radou a potvrzen na svém pracovním místě na nové funkční období s účinkem ode dne následujícího po skončení jeho předchozího funkčního období, tedy od 1. října 2014. Proto S. Van Raepenbusch nebyl jmenován do funkce zastávané soudkyní Rofes i Pujol, a není tedy dotčeným soudcem.
- 37 Začtvrté je třeba uvést, že zbývajícími dvěma kandidáty, kteří byli jmenováni soudci Soudu pro veřejnou službu rozhodnutím 2016/454, jsou Sant’Anna a Kornezov, a jeden z nich je tedy dotčeným soudcem. Oba tito soudci přitom zasedali v druhém senátu Soudu pro veřejnou službu, který vydal napadený rozsudek.
- 38 Je tudíž třeba dospět k závěru, že dotčený soudce zasedal v druhém senátu Soudu pro veřejnou službu, který vydal napadený rozsudek.
- 39 Zadruhé je třeba zabývat se argumenty navrhovatelky směřujícími k prokázání, že postup pro jmenování dotčeného soudce byl stížen nesrovnalostí.

- 40 V této souvislosti je třeba připomenout, že na základě čl. 257 čtvrtého pododstavce SFEU jsou členové specializovaných soudů vybíráni z osob, které poskytují veškeré záruky nezávislosti a jsou způsobilé k výkonu soudcovské činnosti. Jsou jmenováni jednomyslným usnesením Rady.
- 41 Podle čl. 2 odst. 1 třetího pododstavce přílohy I statutu Soudního dvora Evropské unie, ve znění použitelném na projednávaný spor, se každé uvolněné místo obsazovalo jmenováním nového soudce Soudu pro veřejnou službu na dobu šesti let.
- 42 Na základě čl. 3 odst. 1 první věty přílohy I statutu Soudního dvora Evropské unie, ve znění použitelném na projednávaný spor, byli soudci jmenováni Radou postupem stanoveným v čl. 257 čtvrtém pododstavci SFEU po konzultaci s výborem pro výběr. Podle čl. 3 odst. 1 druhé věty této přílohy při jmenování soudců Rada dbala na vyvážené složení Soudu pro veřejnou službu na co nejširším zeměpisném základě z řad státních příslušníků členských států a z hlediska zastoupení vnitrostátních právních systémů.
- 43 Z článku 3 odst. 2 první věty přílohy I statutu Soudního dvora Evropské unie, ve znění použitelném na projednávaný spor, vyplývá, že každá osoba, která má občanství Unie a která splňuje podmínky stanovené v čl. 257 čtvrtém pododstavci SFEU, mohla předložit svou kandidaturu. Podle čl. 3 odst. 2 druhé věty této přílohy stanovila Rada na doporučení Soudního dvora Evropské unie podmínky a postupy pro předkládání a vyřizování kandidatur.
- 44 Podle čl. 3 odst. 4 první věty přílohy I statutu Soudního dvora Evropské unie, ve znění použitelném na projednávaný spor, výbor pro výběr vydával stanovisko ke vhodnosti kandidátů na výkon funkce soudce Soudu pro veřejnou službu a připojoval k tomuto stanovisku seznam kandidátů, kteří měli nejvhodnější zkušenosti na nejvyšší úrovni. Podle čl. 3 odst. 4 třetí věty této přílohy musel tento seznam obsahovat počet kandidátů, který odpovídal alespoň dvojnásobku počtu soudců, které měla Rada jmenovat.
- 45 S přihlédnutím k těmto pravidlům je třeba zabývat se argumentem navrhovatelky vycházejícím z toho, že postup pro jmenování dotčeného soudce byl stížen nesrovnalostí, jelikož Rada jmenovala tohoto soudce do funkce zastávané soudkyní Rofes i Pujol za použití dotčeného seznamu kandidátů, zatímco tento seznam nebyl stanoven za účelem jmenování soudce do této funkce.
- 46 V tomto ohledu je třeba zaprvé připomenout, že podle ustálené judikatury platí, že i v případě, kdy orgán disponuje širokou posuzovací pravomocí, pokud jde o jmenování kandidáta, tato široká posuzovací pravomoc musí být vykonávána s nejvyšším respektem ke všem relevantním předpisům, to znamená nejen oznámení o volném pracovním místě, ale rovněž k případným procesním pravidlům, která si orgán pro výkon své posuzovací pravomoci stanovil. Oznámení o volném pracovním místě a pravidla platná pro postup pro jmenování tedy představují část právního rámce, který musí orgán striktně dodržovat při výkonu své široké posuzovací pravomoci (v tomto smyslu viz rozsudky ze dne 4. července 2006, Tzirani v. Komise, T-88/04, EU:T:2006:186, bod 78, a ze dne 11. července 2007, Konidaris v. Komise, T-93/03, EU:T:2007:209, bod 121).
- 47 Tato zásada musela být uplatněna také v rámci postupu pro jmenování soudce Soudu pro veřejnou službu, když Rada jmenovala soudce ze seznamu kandidátů, který byl sestaven po veřejné výzvě k podávání kandidatur.
- 48 Rada tedy byla povinna respektovat nejen právní rámec tvořený právními předpisy uvedenými v bodech 40 až 44 výše, ale rovněž právní rámec vyplývající z veřejné výzvy k podávání kandidatur ze dne 3. prosince 2013 (viz bod 4 výše).
- 49 Jak přitom vyplývá z této výzvy k podávání kandidatur, tato výzva byla učiněna s cílem jmenovat dva soudce na pozice zastávané soudci Van Raepenbuschem a Kreppel, a nikoliv za účelem jmenovat třetího soudce na pozici zastávanou soudkyní Rofes i Pujol.

- 50 Seznam sestavený v návaznosti na výzvu k podávání kandidatur ze dne 3. prosince 2013 tak mohl být používán pouze za účelem obsazení volných pracovních míst zastávaných soudci Van Raepenbuschem a Kreppel.
- 51 Z toho vyplývá, že použitím tohoto seznamu s cílem obsadit třetí volné pracovní místo zastávané paní Rofes i Pujol Rada porušila právní rámec stanovený ve veřejné výzvě k podávání kandidatur ze dne 3. prosince 2013. Je totiž třeba připomenout, že podle výroku rozhodnutí 2016/454 a bodu 5 odůvodnění tohoto rozhodnutí Rada jmenovala jako soudce Soudu pro veřejnou službu zaprvé Van S. Raepenbusche, zadruhé J. Sant'Annu a zatřetí A. Kornezova. Ačkoliv byla Rada oprávněna čerpat z tohoto seznamu, pokud jde o první dvě jmenování, nebyla tak oprávněna činit, pokud jde o třetí jmenování.
- 52 Zadruhé je třeba konstatovat, že použití dotčeného seznamu kandidátů, který sestavil výbor pro výběr za účelem jmenování dvou soudců na pozice zastávané soudci Van Raepenbuschem a Kreppel na dobu šesti let ode dne 1. října 2014, s cílem obsadit volné pracovní místo zastávané I. Rofes i Pujol, nebylo v souladu s pravidly upravujícími postup pro jmenování soudců Soudu pro veřejnou službu uvedenými v bodech 40 až 44 výše.
- 53 V této souvislosti je třeba jednak připomenout, že podle čl. 3 odst. 4 třetí věty přílohy I statutu Soudního dvora Evropské unie musel seznam kandidátů obsahovat počet kandidátů, který odpovídal dvojnásobku počtu soudců, které měla Rada jmenovat. Z toho vyplývá, že veřejná výzva k podávání kandidatur za účelem vytvoření tohoto seznamu měla určit volná pracovní místa. Výzva k podávání kandidatur ze dne 3. prosince 2013 byla přitom omezena na volná pracovní místa zastávaná soudci Van Raepenbuschem a Kreppel, ale netýkala se pracovního místa zastávaného I. Rofes i Pujol.
- 54 Kromě toho je třeba připomenout, že podle čl. 3 odst. 2 první věty přílohy I statutu Soudního dvora Evropské unie, ve znění použitelném na projednávaný spor, mohla každá osoba, která má občanství Unie a která poskytuje veškeré záruky nezávislosti a je způsobilá k výkonu soudcovské činnosti, předložit svou kandidaturu. Mimoto je třeba připomenout, že podle čl. 3 odst. 4 druhé věty uvedené přílohy musel seznam sestavený výborem pro výběr uvádět kandidáty, kteří mají nejvhodnější zkušenosti na nejvyšší úrovni. Z toho vyplývá, že jedním z cílů těchto ustanovení bylo umožnit všem způsobilým kandidátům, aby podali kandidaturu, s cílem zajistit, že kandidáti uvedení na seznamu kandidátů sestaveného výborem pro výběr jsou ti, kteří mají nejvhodnější zkušenosti na nejvyšší úrovni.
- 55 Přístup, který plně nezaručuje, že tohoto cíle bude dosaženo, nemůže být tudíž považován za přístup v souladu s pravidly upravujícími postup pro jmenování soudců Soudu pro veřejnou službu.
- 56 Nelze přitom vyloučit, že použití dotčeného seznamu kandidátů, který byl sestaven za účelem obsazení volných pracovních míst zastávaných soudci Van Raepenbuschem a Kreppel, mělo za následek vyloučení části potenciálních kandidátů, tj. těch, kteří se neúčastnili veřejné výzvy k podávání kandidatur na tato pracovní místa, ale kteří by měli zájem předložit kandidaturu na pracovní místo zastávané soudkyní Rofes i Pujol. Co se týče těchto potenciálních kandidátů, je třeba poukázat na to, že podle čl. 3 odst. 1 druhé věty přílohy I statutu Soudního dvora Evropské unie, ve znění použitelném na projednávaný spor, musela Rada při jmenování soudců zajistit vyvážené složení Soudu pro veřejnou službu na co nejširším zeměpisném základě z řad státních příslušníků členských států a z hlediska zastoupení vnitrostátních právních systémů. S ohledem na kritéria, která musela Rada dodržovat při svém výběru, nelze vyloučit, že vzhledem k zeměpisné rovnováze se mohli právníci z některých členských států, například španělských občané, rozhodnout pro svou neúčast ve veřejné výzvě k podávání kandidatur na pracovní místa zastávaná soudci Van Raepenbuschem a Kreppel, neboť u Soudu pro veřejnou službu již byl španělský člen, a sice soudkyně Rofes i Pujol. Kromě toho nelze vyloučit, že z legitimních důvodů se potenciální způsobilí kandidáti s relevantními zkušenostmi rozhodli, že nepodají svou kandidaturu pro funkční období ode dne 1. října 2014, ale byli by ochotni se ucházet o funkční období ode dne 1. září 2015.

- 57 Konečně je třeba uvést, že v době, kdy byla zveřejněna veřejná výzva k podávání kandidatur ze dne 3. prosince 2013 za účelem jmenování dvou soudců na pracovní místa zastávaná soudci Van Raepenbuschem a Kreppel, nemohli případní kandidáti na pracovní místo zastávané soudkyní Rofes i Pujol očekávat, že seznam sestavený výborem pro výběr bude následně používán pro obsazení volného pracovního místa zastávaného soudkyní Rofes i Pujol.
- 58 S ohledem na tyto úvahy je třeba dospět k závěru, že postup pro jmenování dotčeného soudce byl protiprávní, a to nejen proto, že Rada nedodržela právní rámec stanovený ve veřejné výzvě k podávání kandidatur ze dne 3. prosince 2013, ale také proto, že přístup Rady nebyl v souladu s pravidly, která upravují jmenování soudce Soudu pro veřejnou službu uvedenými v bodech 40 až 44 výše.
- 59 Žádný z argumentů předložených Radou nemůže tento závěr zpochybnit.
- 60 Zaprvé je třeba odmítnout argument Rady vycházející z toho, že podmínka stanovená v čl. 3 odst. 4 třetí větě přílohy I statutu Soudního dvora Evropské unie, ve znění použitelném na projednávaný spor, podle níž musel seznam stanovit počet kandidátů, který odpovídal přinejmenším dvojnásobku počtu soudců, které má Rada jmenovat, byla splněna, jelikož na tomto seznamu byla uvedena jména šesti kandidátů. V tomto ohledu stačí konstatovat, že se nejednalo o jedinou podmínku, která musela být splněna v rámci postupu pro jmenování soudce Soudu pro veřejnou službu.
- 61 Zadruhé v rozsahu, v němž Rada uvádí, že měla široký prostor pro volné uvážení, stačí připomenout, že tato pravomoc jí neumožňovala překročit právní rámec vyplývající z veřejné výzvy k podávání kandidatur ze dne 3. prosince 2013, ani ustanovení, která upravují postup pro jmenování soudce Soudu pro veřejnou službu, uvedená v bodech 40 až 44 výše.
- 62 Zatřetí je třeba odmítnout argument Rady, podle kterého není vázána svou předchozí praxí. V tomto ohledu stačí konstatovat, že úvahy rozvinuté v bodech 33 až 58 výše nejsou založeny na srovnání přístupu Rady ohledně jmenování dotčeného soudce s její dřívější praxí, nýbrž na konstatování, že tento přístup nebyl v souladu s použitelným právním rámcem.
- 63 Začtvrté Rada předkládá argumenty směřující k prokázání, že na základě relevantních ustanovení byla oprávněna sestavit seznam vhodných kandidátů, který mohl být použit za účelem obsazení volných míst soudců Soudu pro veřejnou službu. V tomto ohledu stačí uvést, že v této souvislosti není relevantní otázkou, zda byla Rada oprávněna sestavit takový seznam, ale spíše zda měla právo obsadit volné pracovní místo zastávané soudkyní Rofes i Pujol jmenováním kandidáta ze seznamu, který nebyl pro tento účel sestaven. Tento argument proto musí být rovněž odmítnut, aniž je třeba odpovědět na otázku, zda byla Rada oprávněna sestavit takový seznam vhodných kandidátů.
- 64 Je tudíž třeba dospět k závěru, že postup pro jmenování dotčeného soudce byl stížen nesrovnalostí a nelze ani vyloučit, že v případě, že by byla učiněna veřejná výzva k podávání kandidatur na volné pracovní místo zastávané soudkyní Rofes i Pujol, předložili by svou kandidaturu kandidáti, kteří se neúčastnili veřejné výzvy k podávání kandidatur ze dne 3. prosince 2013, a v takovém případě by byl výběr provedený výborem pro výběr odlišný. Za těchto okolností nelze vyloučit, že zjištěné nesrovnalosti mohly mít dopad na rozhodnutí o jmenování dotčeného soudce na pracovní místo zastávané soudkyní Rofes i Pujol.
- 65 Zatřetí je tedy třeba zkoumat, zda nesrovnalosti při postupu pro jmenování dotčeného soudce mohou zpochybnit řádnost složení druhého senátu Soudu pro veřejnou službu, který vydal napadený rozsudek.
- 66 V této souvislosti je třeba připomenout, že podle judikatury Soudního dvora platí, že pokud dojde ke sporu ohledně legality složení kolegia soudu, které rozhodlo v prvním stupni, který není zjevně nepodložený, soud rozhodující o kasačním opravném prostředku je povinen přezkoumat legalitu jeho

složení. Důvod vycházející z protiprávnosti soudního kolegia totiž představuje nepominutelný důvod, který musí být přezkoumán i bez návrhu, a to i v případě, že tato nesprávnost nebyla uplatněna v prvním stupni (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 1. července 2008, Chronopost a La Poste v. UFEX a další, C-341/06 P a C-342/06 P, EU:C:2008:375, body 44 až 50).

- 67 Jak vyplývá z čl. 47 druhého pododstavce první věty Listiny základních práv Evropské unie, jedním z požadavků týkajících se složení soudního kolegia je, že soudy musí být nezávislé a nestranné, předem zřízené zákonem.
- 68 Z tohoto požadavku, který musí být vykládán v tom smyslu, že složení soudu a jeho pravomoci musí být předem upraveny zákonem, vyplývá zásada zákonného soudce, jejímž cílem je zajistit nezávislost soudní moci ve vztahu k moci výkonné (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 13. prosince 2012, Strack v. Komise, T-199/11 P, EU:T:2012:691, bod 22).
- 69 V této souvislosti je třeba připomenout, že podle čl. 52 odst. 3 první věty Listiny základních práv platí, že pokud tato Listina obsahuje práva odpovídající právům zaručeným Úmluvou o ochraně lidských práv a základních svobod, podepsanou v Římě dne 4. listopadu 1950 (dále jen „EÚLP“), jsou smysl a rozsah těchto práv stejné jako ty, které jim přikládá uvedená úmluva.
- 70 Je třeba rovněž připomenout, že podle čl. 6 odst. 1 třetího pododstavce SEU a čl. 52 odst. 7 Listiny základních práv soudy Unie při výkladu práv stanovených v této listině náležitě přihlížejí k vysvětlením vypracovaným jako pomůcka pro výklad této listiny (Úř. věst. 2007, C 303, s. 17). Pokud jde o výklad článku 47 Listiny základních práv, tato vysvětlení stanoví:
- „V právu Unie není právo na soudní projednání omezeno na spory týkající se občanských práv nebo závazků. Je to jeden z důsledků skutečnosti, že Unie je právním společenstvím, jak prohlásil Soudní dvůr ve věci 294/83, ‚Les Verts‘ v. Evropský parlament (rozsudek ze dne 23. dubna 1986, Sb. rozh. 1986, s. 1339). Avšak ve všech jiných hlediscích než rozsah se záruky přiznané EÚLP uplatňují v Unii obdobným způsobem.“
- 71 Z toho vyplývá, že pokud jde o výklad čl. 47 druhého pododstavce první věty Listiny základních práv, je třeba zohlednit záruku poskytnutou čl. 6 odst. 1 první větou EÚLP, která mimo jiné stanoví zásadu zákonného soudce.
- 72 Podle judikatury Evropského soudu pro lidská práva (dále jen „ESLP“) zásada zákonného soudce, která je zakotvena v čl. 6 odst. 1 první větě EÚLP, odráží zásadu právního státu, z níž vyplývá, že soudní orgán musí být založen v souladu s vůlí zákonodárce (v tomto smyslu viz ESLP, 27. října 2009, Pandjikidzé a další v. Gruzie, CE:ECHR:2009:1027JUD 003032302, bod 103, a 20. října 2009, Gorguiladzé v. Gruzie, CE:ECHR:2009:1020JUD 000431304, bod 67).
- 73 Podle ESLP musí být tedy soud zřízen v souladu s právními předpisy o zřízení a příslušnosti soudních orgánů a jakýmkoliv jiným ustanovením vnitrostátního práva, jejichž porušení vede k protiprávnosti účasti jednoho nebo několika soudců na přezkoumání případu. Jedná se zejména o ustanovení týkající se mandátů, neslučitelnosti a vyloučení soudců (v tomto smyslu viz ESLP, 27. října 2009, Pandjikidzé a další v. Gruzie, CE:ECHR:2009:1027JUD 003032302, bod 104, a 20. října 2009, Gorguiladzé v. Gruzie, CE:ECHR:2009:1020JUD 000431304, bod 68).
- 74 Jak vyplývá z judikatury ESLP, zásada zákonného soudce vyžaduje, aby byla dodržena ustanovení, jimiž se řídí postup pro jmenování soudců (v tomto smyslu viz ESLP, 9. července 2009, Ilatovskij v. Rusko, CE:ECHR:2009:0709JUD 000694504, body 40 a 41).

- 75 Zásadní je totiž, nejen aby byli soudci nezávislí a nestranní, ale rovněž aby to vyjadřoval postup pro jejich jmenování. Z tohoto důvodu musí být striktně dodržována pravidla pro jmenování soudce. Jinak by mohla být narušena důvěra jednotlivců a veřejnosti v nezávislost a nestrannost soudů (v tomto smyslu viz rozhodnutí Soudního dvora ESVO ze dne 14. února 2017, Pascal Nobile v. DAS Rechtsschutz-Versicherungs, E-21/16, bod 16).
- 76 S přihlédnutím k těmto zásadám je třeba zkoumat, zda mohou nesrovnalosti v postupu pro jmenování dotčeného soudce mít vliv na legalitu složení druhého senátu Soudu pro veřejnou službu, který vydal napadený rozsudek.
- 77 V tomto ohledu je třeba konstatovat, že z bodů 1 až 6 odůvodnění rozhodnutí 2016/454, které jsou převzaty v bodě 11 výše, vyplývá, že Rada si byla plně vědoma skutečnosti, že dotčený seznam kandidátů nebyl sestaven za účelem jmenování soudce na pracovní místo zastávané I. Rofes i Pujol. Tento seznam se nicméně rozhodla za tímto účelem použít. Ze samotného aktu o jmenování tedy vyplývá, že Rada úmyslně překročila právní rámec stanovený ve veřejné výzvě k podávání kandidatur ze dne 3. prosince 2013 a pravidla, která upravují jmenování soudců Soudu pro veřejnou službu.
- 78 Za těchto okolností s ohledem na význam dodržování pravidel upravujících jmenování soudce pro důvěru jednotlivců a veřejnosti v nezávislost a nestrannost soudů nelze dotčeného soudce považovat za zákonného soudce ve smyslu čl. 47 druhého pododstavce první věty Listiny základních práv.
- 79 Proto je třeba vyhovět prvnímu důvodu kasačního opravného prostředku vycházejícímu z toho, že složení druhého senátu Soudu pro veřejnou službu, který vydal napadený rozsudek, nebylo v souladu s právními předpisy.
- 80 S ohledem na tyto úvahy je třeba napadený rozsudek zrušit v plném rozsahu, aniž je nezbytné zkoumat druhý a třetí důvod kasačního opravného prostředku.

K žalobě v prvním stupni

- 81 Podle článku 4 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU, Euratom) 2016/1192 ze dne 6. července 2016 o přenesení pravomoci rozhodovat v prvním stupni spory mezi Evropskou unií a jejími zaměstnanci na Tribunál (Úř. věst. 2016, L 200, s. 137) platí, že zruší-li Tribunál rozhodnutí Soudu pro veřejnou službu s tím, že stav řízení nedovoluje, aby bylo ve věci rozhodnuto, předá věc jinému senátu, než který rozhodoval o kasačním opravném prostředku.
- 82 V projednávaném případě stav řízení nedovoluje, aby bylo rozhodnuto o žalobě v prvním stupni. Jednak totiž Tribunál nemůže vycházet ze skutkových zjištění provedených soudním kolegiem Soudu pro veřejnou službu, jehož složení nebylo v souladu s právními předpisy, a jednak mu nepřísluší, aby v rámci své funkce soudu rozhodujícího v řízení o kasačním opravném prostředku sám provedl posouzení skutkového stavu.
- 83 Je tedy třeba předat věc jinému senátu, než který rozhodoval o projednávaném kasačním opravném prostředku, aby Tribunál rozhodl v prvním stupni o žalobě podané navrhovatelkou u Soudu pro veřejnou službu.

K nákladům řízení

- 84 Vzhledem k tomu, že byla věc předána jinému senátu Tribunálu, je třeba stanovit, že o nákladech řízení souvisejících s tímto řízením o kasačním opravném prostředku bude rozhodnuto později.

Z těchto důvodů

TRIBUNÁL (kasační senát)

rozhodl takto:

- 1) **Rozsudek Soudu pro veřejnou službu Evropské unie (druhého senátu) ze dne 28. června 2016, FV v. Rada (F-40/15), se zrušuje.**
- 2) **Věc se předává jinému senátu Tribunálu než tomu, který rozhodl o tomto kasačním opravném prostředku.**
- 3) **O nákladech řízení bude rozhodnuto později.**

Jaeger

Prek

Gratsias

Papasavvas

Dittrich

Takto vyhlášeno na veřejném zasedání v Lucemburku dne 23. ledna 2018.

Podpisy.